

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina. Bargela na neverejnom zasadnutí 13. mája 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného **Ing. Ľ. V.** pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1. ods. 4 Trestného zákona a iné, o sťažnosti obvineného Ing. Ľ. V. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 29. apríla 2015, sp. zn. Tp 89/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného Ing. Ľ. V. sa **z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 29. apríla 2015, sp. zn. Tp 89/2014, sudca pre prípravné konanie podľa § 79 ods. 2 Trestného poriadku zmenil dôvody väzby obvineného Ing. Ľ. V., nar. X. v K., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica tak, že u obvineného Ing. Ľ. V. existujú aj dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Podľa § 76 ods. 3 Trestného poriadku za existencie dôvodov väzby, podľa § 71 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku predĺžil obvinenému Ing. Ľ. V., narodeného X. v K., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica, lehotu trvania väzby do 27. novembra 2015. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným Ing. Ľ. V. neuložil a podľa § 81 ods. 1 Trestného poriadku ponuku zloženia peňažnej záruky v sume 30.000,- € Ing. E. V., nar. X., bytom B. - K., K., neprijal.

Sudca pre prípravné konanie odôvodnil uznesenie tým, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie boli spáchané, majú znaky trestného činu a sú dôvody na podozrenie, že skutky spáchal obvinený. Doteraz vykonané vyšetrovanie vo veci neprinieslo také dôkazy, ktoré by rozptýlili podozrenie z trestnej činnosti daňového charakteru, ktorá mala byť páchaná obvineným, ba práve naopak vo veci vykonané dokazovanie toto podozrenie prehľbuje.

Svedčí o tom aj tá skutočnosť, že obvinenému bolo vznesené obvinenie uznesením zo dňa 15. apríla 2015 pre pokračovací zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na v ňom uvedenom skutkovom základe. Naďalej teda existuje podozrenie, že obvinený sa mal priamo podieľať na zosnovaní, koordinácii a páchaní daňovej trestnej činnosti. Pri existencii dôvodnosti trestného stíhania konštatoval sudca, že u obvineného existujú aj konkrétne skutočnosti odôvodňujúce väzbu obvineného v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku. Od posledného rozhodovania o väzbe obvineného, teda od 21. januára 2015, kedy sa dôvodmi väzby zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky nedošlo k podstatným zmenám svedčiacim o tom, že by niektorý z týchto dôvodov väzby zanikol. U obvineného naďalej existuje dôvod väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku v tom, že hrozí obava, že by mohol obvinený ujsť, vyhýbať sa trestnému stíhaniu v prípade prepustenia z väzby na slobodu. Na tejto skutočnosti nič nemení fakt, že obvinený si formálne zaevidoval trvalý pobyt v Bratislave. Výsluchy obvinených A. a P. potvrdzujú, že obvinený presmerovával svoje obchodné aktivity do Českej republiky. Z analýz bankových výpisov vyplýva, že prevádzal aj finančné prostriedky do zahraničia. Táto skutočnosť spolu s hrozbou uloženia vysokého trestu odňatia slobody, ktorý obvinenému reálne pri uznaní viny súdom je konkrétnou skutočnosťou väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Aj napriek tomu, že vo veci bolo vypočutých množstvo svedkov podľa názoru sudcu u obvineného existujú aj dôvody kolúznej väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. V rámci vyšetrovania bolo obvinenému vznesené obvinenie pre ďalšiu trestnú činnosť, pričom bude potrebné opätovne vypočuť svedkov a spoluobvinených a s poukazom na predchádzajúce kolúzne správanie hrozí naďalej obava, že obvinený by mohol mariť dokazovanie vplývaním na svedkov alebo spoluobvinených. Okrem pôvodných dôvodov väzby obvineného u obvineného existuje aj dôvod väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Sudca sa stotožnil s návrhom prokurátora pokiaľ ide o dôvodnosť kolúznej väzby obvineného. Uznesenie o vznesení obvinenia pre ďalšie skutky, ktoré mal obvinený páchať v súvislosti s daňovou trestnou činnosťou v mesiacoch marec 2011 až júl 2011 sú konkrétnymi skutočnosťami preventívnej väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Obvineným mala byť trestná činnosť páchaná po dlhší čas vysoko sofistikovaným spôsobom cielene za účelom získania finančných prostriedkov, ktoré tvorili zdroj jeho obživy. Hrozí teda obava, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu by obvinený, či už sám alebo prostredníctvom

iných osôb, keďže iný zdroj príjmov nemá, mohol pokračovať v takejto trestnej činnosti. Nič na tom nemení ani fakt, že obvinený je v tzv. oddlžovacom konaní. Trestnú činnosť ekonomického charakteru by mohol páchať aj prostredníctvom ďalších osôb. U obvineného tak existujú dôvody útekovej, kolúznej ako aj preventívnej väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku.

Sudca pre prípravné konanie ďalej v odôvodnení uviedol, že sa stotožňuje aj s návrhom prokurátora, že ide o obťažnu trestnú vec a zároveň z iných závažných dôvodov nie je možné skončiť trestné stíhanie obvineného v základnej 7-mesačnej lehote trvania väzby. Poukázal na doteraz vykonané dokazovanie vo veci, ktoré prinieslo okrem iného aj vznesenie obvinenia pre ďalšiu trestnú činnosť, a preto nie je možné objektívne trestné stíhanie ukončiť v základnej lehote trvania väzby. Do úvahy prichádza výsluch ďalších svedkov, spoluobvinených a zabezpečovanie ďalších listinných dôkazov. Náročnosť veci umocňuje aj fakt, že trestná činnosť mala byť páchaná aj v Českej republike.

Vzhľadom na to, že prepustením na slobodu obvineného hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania tak, ako to má na mysli ustanovenie § 1 Trestného poriadku, pričom práve existencia dôvodov väzby u obvineného je dôvodom, že prípadným prepustením obvineného na slobodu hrozí, že by bolo zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, rozhodol sudca o predĺžení lehoty trvania väzby v zmysle návrhu prokurátora do 27. novembra 2015.

Z úradnej moci sa sudca zaoberal aj možnosťou nahradenia väzby obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka v zmysle ustanovenia § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zároveň sa zaoberal aj možnosťou prijatia peňažnej záruky, ktorú navrhol zložiť otec obvineného Ing. E. V.. Rozsah a charakter trestnej činnosti, ktorá mala byť obvineným páchaná, ako aj výšku finančného prospechu na úkor štátu, ktorý mal byť obvineným získaný trestnou činnosťou daňového charakteru nedovoľujú urobiť záver, že by dohľad probačného a mediačného úradníka, ako aj peňažná záruka mohli nahradiť vedenie trestného stíhania obvineného spojené s obmedzením jeho osobnej slobody. Uvedené inštitúty náhrady väzby obvineného nie sú dostatočné na to, aby plnili rovnaký účel ako väzba u obvineného. Preto neuložil ani dohľad mediačného a probačného úradníka a neprijal peňažnú záruku - rozhodol o náhrade väzby obvineného tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti uvedeného uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený Ing. Ľ. V. ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 100/04 je v prípade dlhšie trvajúcej väzby oprávnenosť jej ďalšieho trvania podmienená splnením štyroch podmienok. Po formálnej stránke (i) musí existovať uznesenie o vznesení obvinenia a po materiálnej stránke sa vyžaduje existencia (ii) kvalifikovaného podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je vznesené obvinenie, (iii) existencia niektorého z väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku, (iv) splnenie podmienky postupu orgánov činných v trestnom konaní vo veci samej s osobitnou starostlivosťou, resp. urýchlením.

Trestný poriadok nad rámec uvedených požiadaviek na trvanie väzby v prípade jej predlžovania na základe návrhu prokurátora podľa § 76 ods. 3 Tr. por. vyžaduje kumulatívne splnenie predpokladu obťažnosti veci pre ktorú nebolo možné vyšetrenie skončiť v základnej lehote a súčasne hrozbu zmarenia alebo podstatného sťaženia dosiahnutia účelu trestného konania.

Účelom Trestného konania je najmä zistenie či sa skutok stal, či má znaky trestného činu, zistenie páchatel'a, jeho pohnútok, zistenie výšky príjmov z trestnej činnosti, zistenie výšky spôsobenej škody, zabezpečenie nároku poškodených a spravodlivé rozhodnutie o vine, treste a náhrade škody.

Obava z úteku alebo vyhýbania sa trestnému stíhaniu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. je odôvodňovaná presunom obchodných aktivít do Českej republiky, presunom peňažných prostriedkov do zahraničia a hrozbou vysokého trestu odňatia slobody. V tejto súvislosti uvádza, že súd prvého stupňa sa nedostatočne vysporiadal so sťažovateľovou argumentáciou, že práve neúčast'ou na trestnom konaní by si zhoršil svoje procesné postavenie, nemohol by sa aktívne brániť a bolo by možné viesť trestné konanie proti ušlému podľa § 358 Tr. por. Je presvedčený, že oba inštitúty nahrádzajúce väzbu, t. j. peňažná záruka aj dohľad súdneho úradníka spolu s uložením povinnosti odovzdať cestovný pas a zákaz vycestovať do zahraničia ako aj zákaz vzd'alať sa z miesta pobytu okrem určených výnimiek sú plne spôsobilé zabezpečiť účel trestného konania.

Pokiaľ sa týka tzv. „kolúznejšej“ väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) Tr.por. nesúhlasil s názorom, že naďalej trvá obava z možného ovplyvňovania svedkov alebo spoluobvinených. Rozhodujúcimi dôkazmi v mojom prípade sú z pohľadu hodnotenia tzv. „kolúznejšej“ väzby výpovede M. P. a V. A.. Oba menovaní vyjadrili svoj postoj a vôľu spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní, pričom nie je možné v kauzálnej súvislosti s jeho prepustením z väzby očakávať ich zmenu postoja. Je nepochybné, že ich záujem dosiahnuť spoluprácou s orgánmi činnými v trestnom konaní určité výhody prevyšujú akúkoľvek možnosť vplyvu na ich osoby. Zároveň uviedol, že ani jedna z uvedených osôb nie je z pohľadu k jeho osobe vo vzťahu odkázanosti, podriadenosti ani mu nie sú iným spôsobom zviazaní, tak aby vôbec vedel vplývať na ich osoby. Obvinená M. P. dňa 29. októbra 2014 vo svojej výpovedi uviedla, že obvinený Ing. L. V. sa jej nikdy nevyhrážal. Rovnako je obvinený presvedčený, že náhrada väzby v podobe peňažnej záruky a dohľadu súdneho úradníka spolu so zákazom úmyselne sa priblížiť k určitým osobám sú spôsobilé splniť účel väzby.

Proti obave z pokračovania v trestnej činnosti vyjadrenej väzobným dôvodom podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. svedčí jeho doterajšia bezúhonnosť, ako aj rodinné prostredie, ktoré je okrem poskytnutia peňažnej záruky spôsobilé poskytnúť mu zabezpečenie základných životných potrieb až do doby pokiaľ sa nebude schopný žiť sám, pričom opäť je peňažná záruka spolu so zákazom vykonávať podnikateľskú činnosť spôsobilá plnohodnotne nahradiť väzbu a splniť účel trestného konania.

Z judikatúry Ústavného súdu slovenskej republiky k druhej vete čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) vyplýva, že prepustenie obvineného z väzby na základe záruky je len možnosťou a nie oprávnením osoby pozbavenej osobnej slobody. Pri posudzovaní jej opodstatnenosti má záruka prednosť pred pokračovaním väzby.

Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) konštatoval nesúlad s ustanovením čl. 5 ods. 3 Dohovoru, pokiaľ je výška záruky (resp. nemožnosť jej prijatia) odvodená len od výšky predpokladanej spôsobnej škody, nakoľko záruka podľa tohto ustanovenia má zabezpečiť prevenciu pred obavami zakladajúcimi väzobné dôvody a nie náhradu škody. Možnosť prijatia peňažnej záruky a jej výška musí byť posúdená najmä s ohľadom na osobu obvineného, osobu zložiteľa kaucie, ich finančné prostriedky a príjmy, ako aj ich vzájomné

väzby, t. j. s ohľadom na dôveru, ktorú možno nadobudnúť z okolnosti, že perspektíva prepadnutia kaucie bude pôsobiť na obvineného ako dostatočná brzda vylučujúca jeho útek, ovplyvňovanie dokazovania a pokračovanie v trestnej činnosti.

Pokiaľ je v rozhodnutí o väzbe uvedené, že náhrada väzby peňažnou zárukou v prípade obvineného nie je možná a nemohla by splňať účel trestného konania, musia byť presne špecifikované dôvody, ktoré neumožňujú prijať peňažnú záruku v akejkoľvek výške alebo dôvody, pre ktoré je výška ponúknutej peňažnej záruky, t. j. konkrétne 30.000,- eur nízka.

Rozsudok ESLP (§47) vo veci Piotr OSUCH v. Poľsko, sťažnosť č. 30028/06 ukladá príslušným orgánom v rámci rozhodovania o väzbe a zvažovaní prijatia alternatívnych opatrení, taktiež povinnosť riadne odôvodniť výšku záruky, ktorej zloženie by považovali za dostatočné.

Vzhľadom na uvedené obvinený Ing. Ľ. V. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa so spisovým materiálom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil výroky pod poradovým číslom I., II./, III./, IV./ uznesenia sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. Tp/89/2014 zo dňa 29. apríla 2015 a sám vo veci rozhodol, tak že lehota väzby sa podľa § 76 ods. 3 Tr. por. nepredlžuje a väzba obvineného nahrádza (i) peňažnou zárukou vo výške 30.000,-eur podľa § 81 ods. 1 Tr. por. spolu (ii) s dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení podľa § 82 ods. 1 písm. a), b), e), h) Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) rozhodujúc o predmetnej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Dňa 9. decembra 2013 vyšetrovateľ MV SR, Prezídia PZ, Národná kriminálna agentúra, Národná jednotka finančnej polície, Banská Bystrica podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a dňa 29. októbra 2014 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku rozhodnutím sp. zn. ČVS:PPZ-1077/NKA-FP-ST-2013 vzniesol obvinenie aj Ing. Ľ. V. za pokračovací zločin neodvedenie dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Trestného

zákona a pokračovací zločin skrátenie dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

obvinený Ing. Ľ. V. s cieľom získania neoprávneného finančného prospechu zabezpečil zoskupenie obchodných spoločností G. s.r.o. so sídlom Z., B., IČO: X. (v súčasnosti S. s.r.o. so sídlom T., R.), ktorú ako konateľ zastupoval R. T. ale, ktorú ovládal L. M., V.V. s.r.o. posledne so sídlom K., B., IČO: X. (od 18.08.2012 cezhraničná fúzia s P. T. s.r.o. P.), ktorej štatutárom bol V. A., ale ktorú prostredníctvom ním určenej prokuristky M. P. ovládal Ing. Ľ. V., V. P. s.r.o. so sídlom Š., P., IČO: X. (v súčasnosti sídlo K., B.), ktorej štatutárom bol JUDr. A.. P. a tento spoločnosť aj ovládal, C. s.r.o. so sídlom K., B., IČO: X. (v súčasnosti K. s.r.o. so sídlom T., R.), ktorej štatutárom bol P. S., ale ktorú ovládal Ing. Ľ. V., T. H. s.r.o. posledne so sídlom K., B., IČO: X. (od 08.09.2012 cezhraničná fúzia s P. T. s.r.o. P.), ktorej štatutárom bol M. H., ktorý v mene tejto spoločnosti nevykonával žiadnu obchodnú činnosť, P. T. s.r.o. so sídlom K., P., IČO: X., ktorej štatutárom bola Z. H., na tento účel boli následne medzi jednotlivými obchodnými spoločnosťami vystavené zmluvy, objednávky, faktúry, dodacie listy a medzinárodné nákladné listy CMR, ktoré si tieto zaevidovali do svojich účtovných dokladov a to i napriek tomu, že u týchto obchodov nedošlo k zdaniateľnému plneniu, kde na základe týchto faktúr si obchodná spoločnosť V.V., s.r.o. v zdaňovacom období mesiaca 03/2011 neoprávnene uplatnila nadmerný odpočet DPH vo výške 217.173,60 €, v zdaňovacom období mesiaca 07/2011 neoprávnene uplatnila nadmerný odpočet DPH vo výške 778.600,00 €, v zdaňovacom období mesiaca 08/2011 neoprávnene uplatnila nadmerný odpočet DPH vo výške 879.185,64 €, v zdaňovacom období mesiaca 09/2011 neoprávnene uplatnila nadmerný odpočet DPH vo výške 1.760.611,64 €, v zdaňovacom období mesiaca 10/2011 neoprávnene uplatnila nadmerný odpočet DPH vo výške 1.759.177,56 €, v zdaňovacom období mesiaca 11/2011 neoprávnene uplatnila nadmerný odpočet DPH vo výške 1.759.047,64 €, v zdaňovacom období mesiaca 12/2011 neoprávnene uplatnila nadmerný odpočet DPH vo výške 883.200,00 €, pričom za obdobie mesiacov 03/2011, 07/2011, 11/2011 a 12/2012 došlo k vyplateniu uplatneného nadmerného odpočtu DPH v celkovej výške 3.635.225,57 € a v mesiacoch 08/2011, 09/2011, 10/2011 došlo k pozastaveniu vyplatenia nadmerného odpočtu DPH v celkovej výške 4.398.844,94 €, pričom súčasne došlo obchodnou spoločnosťou V.V. s.r.o. ku skráteniu dane v zdaňovacom období 03/2011 vo výške 2.826,40 € v zdaňovacom období 08/2011 vo výške

814,36- €, v zdaňovacom období 10/2011 vo výške 822,44 € v zdaňovacom období 11/2011 vo výške 952,36 €, to všetko v celkovej výške 5.415,56 €.

Dňa 9. februára 2015 vyšetrovateľ MV SR. Prezídia PZ, Národná kriminálna agentúra, Národná jednotka finančnej polície. Banská Bystrica podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku rozhodnutím sp. zn. ČVS:PPZ-50/NKA-FP-ST-2015 začal trestné stíhanie a dňa 15. apríla 2015 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie Ing. Ľ. V. za pokračovací zločin Neodvedenie dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a zločin skrátenie dane a poistného podľa § 276 ods. 1. ods. 3 Trestného zákona spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

obvinený Ing. Ľ. V. s cieľom získania neoprávneného finančného prospechu zabezpečil zoskupenie obchodných spoločností G. s.r.o. so sídlom Z., B., IČO: X. (v súčasnosti S. s.r.o. so sídlom T., R.), V.V. s.r.o. posledne so sídlom K., B., IČO: X. (od 18. augusta 2012 cezhraničná fúzia s P. T. s.r.o. P.), ktorej konateľom bol do 10. marca 2011 Ing. Ľ. V. a od tohto dátumu V. A., S. s.r.o. so sídlom K., B., IČO: X., V. s.r.o. so sídlom K., B., IČO: X., ktorých konateľom bol Ing. N. C. a prokuristom M. B., S. s.r.o. so sídlom T., R., IČO: X. (v súčasnosti S. s.r.o.), ktorej konateľom bol R. D., P. T. s.r.o. so sídlom K., P., IČO: X., Z. s.r.o. so sídlom M., B., IČO: X. (v súčasnosti v likvidácii), ktoré ovládal M. M. sa v snahe získať pre seba neoprávnený prospech dohodli na vytvorení fiktívnych obchodných reťazcov medzi uvedenými spoločnosťami, o čom vystavili účtovné doklady, ktoré si jednotlivé spoločnosti zaúčtovali do svojich účtovníctiev a to i napriek tomu, že nedošlo k zdaniteľnému plneniu, pričom :

- dňa 25. marca 2011 na DÚ Bratislava II podal štatutár spoločnosti V.V. s.r.o. B. daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie február 2011 s vyčísleným nadmerným odpočtom vo výške 42.640,92 €, v ktorom deklaroval nákup plastových okien, skiel a dverí od spoločnosti S. s.r.o. B., ktorá mala nadobudnúť tovar od spoločnosti I., T., dňa 26. apríla 2011 na DÚ Bratislava II. podal štatutár spoločnosti V.V. s.r.o. B. daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie marec 2011 s vyčísleným nadmerným odpočtom vo výške 217.173,60 €, v ktorom deklaroval nadobudnutie služby a to moderácie kúpnej ceny projektu výhradného kombinátu fluidného spaľovania na báze

technológie kotlov K. v zmysle mandátnej zmluvy od spoločnosti G. s.r.o. B., ktorú službu ďalej odpredal spoločnosti V. s.r.o. B.,

- dňa 25. mája 2011 na DÚ Bratislava II. podal štatutár spoločnosti V.V. s.r.o. B. daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie apríl 2011 s vyčísleným nadmerným odpočtom vo výške 125.391,00 €, v ktorom deklaroval nákup multimediálnych sád na rekreačné plavidlá od spoločnosti S.R. a ich predaj v mesiaci august 2011 spoločnosti Z. s.r.o. B.,

- dňa 27. júna 2011 na DÚ Bratislava II podal štatutár spoločnosti V.V. s.r.o. B. daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie máj 2011 s vyčísleným nadmerným odpočtom vo výške 215.000,- €, v ktorom deklaroval nákup multimediálnych sád na rekreačné plavidlá od spoločnosti S.R. a ich predaj v mesiaci august 2011 spoločnosti Z. s.r.o. B.,

- dňa 19. júla 2011 na DÚ Bratislava II. podal štatutár spoločnosti V.V. s.r.o. B. daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie jún 2011 s vyčísleným nadmerným odpočtom vo výške 268.000,- €, v ktorom deklaroval nákup multimediálnych sád na rekreačné plavidlá od spoločnosti S.R. a ich predaj v mesiaci august 2011 spoločnosti Z. s.r.o. B.,

- dňa 15. augusta 2011 na DÚ Bratislava II. podal štatutár spoločnosti V.V. s.r.o. B. daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie júl 2011 s vyčísleným nadmerným odpočtom vo výške 778.600,- €, v ktorom deklaroval nákup multimediálnych sád na rekreačné plavidlá od spoločnosti S.R. a ich predaj v mesiaci august 2011 spoločnosti Z. s.r.o. B.,

čím si spoločnosť V.V. s.r.o. B. v zdaňovacích obdobiach február, marec, apríl, máj, jún a júl 2011 uplatnila nadmerné odpočty k DPH v celkovej výške 989.456,54 € a súčasne skrátila daň vo výške 86.742,20 €.

Sťažnosť obvineného proti tomuto rozhodnutiu vyšetrovateľa, prokurátor dňa 20. apríla 2015 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú, z dôvodov uvedených v uznesení sp. zn. VII/1 Gv 204/13/1000-64. Po postupe podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku, vyšetrovateľ súčasne toho istého dňa 15. apríla 2015 podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku vydal rozhodnutie o spojení trestnej veci ČVS:PPZ-50/NKA-FP-ST-2015 do spoločného konania pod sp. zn. ČVS:PPZ-1077/NKA-FP-ST-2013.

Z pripojeného spisu je zrejmé, že obvinený je dôvodne podozrivý z daňového deliktu, ktorý mal páchať po dlhšiu dobu opakovane. V poslednom období presúval ťažisko svojej podnikateľskej činnosti do Českej republiky a s ním aj väčšie finančné obnosy do zahraničia.

Tieto skutočnosti sudca pre prípravné konanie správne vyhodnotil ako skutočnosti odôvodňujúce záver, že je tu hrozba úteku u obvineného.

Skutočnosti odôvodňujúce kolúznú väzbu obvineného sudca správne a v súlade so zákonom videl v hrozbách a vyhrážkach najmä obvinenej P.. Z dôvodu, že vo veci bude nevyhnutné vypočuť ešte množstvo svedkov, výpovede niektorých bude potrebné zopakovať, nemožno vylúčiť, že podobný spôsob ovplyvňovania by mohol obvinený použiť i voči nim.

Napokon sudca pre prípravné konanie nepochybil, keď dôvody preventívnej väzby zistil najmä v tom, že vyšetrovateľ vznesol obvinenie sťažovateľovi za ďalší trestný čin a tým je preukázané, že obvinený Ing. L. V. mal pokračovať v páchaní trestnej činnosti a nemožno teda vylúčiť takúto jeho činnosť do budúcnosti.

Vzhľadom na to, že väzba je zabezpečovací prostriedok, ktorý má predovšetkým zaistiť prítomnosť obvineného na úkonoch trestného konania, zabrániť mu v ovplyvňovaní dokazovania a v páchaní ďalšej trestnej činnosti alebo v pokračovaní v nej, sudca pre prípravné konanie správne a v súlade so zákonom ustálil u obvineného všetky tri dôvody väzby podľa § 71 ods. 1, písm. a), b), c) Tr. por.

Rovnako sudca nepochybil, keď predĺžil lehotu trvania väzby obvineného v zmysle návrhu prokurátora.

Orgány činné v trestnom konaní konali plynule a dostatočne rýchlo v trestnej veci s cudzím prvkom, v ktorej zrejme rýchlosť prípravného konania nebude ani tak závisieť od nich samotných, ako od vybavenia dožiadaní predovšetkým orgánmi Českej republiky. To však nič nemení na skutočnosti, že prieskumy v konaní zistené neboli, no napriek tomu sa v tejto obťažnej veci nepodarilo a nepodariť vykonať všetky úkony potrebné pre rozhodnutie prokurátora v základne väzobnej lehote – do 27. mája 2015. Jeho návrh na predĺženie lehoty trvania väzby bol preto zákonný a dôvodný zahrňujúc do toho i termín dokedy má byť lehota predĺžená – do 27. novembra 2015. Doba do tohto termínu je

dostatočne dlhá na ukončenie potrebných vyšetrovacích úkonov a pre rozhodnutie prokurátora.

Vzhľadom na charakter trestnej činnosti, ktorej sa mal dopustiť obvinený Ing. Ľ. V., jej závažnosť, rozsiahlosť, sofistikovanosť, účasť množstva osôb na nej, vzhľadom na jej predpokladané následky nie je možné nahradiť väzobné dôvody ani dohľadom mediačného a probačného úradníka, ktorý sa vzhľadom na štádium konania javí byť nedostatočný pre zaistenie účelu trestného konania a rovnako peňažná záruka so zreteľom na možnosti a prostriedky predpokladane získané obvineným trestnou činnosťou sa javí byť vo vzťahu k nej nedostatočnou nahradiť dôvody väzby, bez ohľadu na jej výšku. Navyše so zreteľom na ustanovenia § 80 ods. 1, písm. c) Tr. por. dohľad mediačného a probačného úradníka nemožno uložiť pretože s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu nemožno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným.

Peňažnú záruku rovnako nemožno prijať so zreteľom na ustanovenie 80 ods. 2 Tr. por., per analogiam. S prihliadnutím na osobu a majetkové pomery obvineného, povahu činu, jeho následok a iné okolnosti prípadu v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie rozhodol správne, keď so zreteľom na tieto znaky podrobnejšie charakterizované v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto uznesenia, peňažnú záruku neprijal. Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc nielen z dôvodného podozrenia o výške sumy, ktorá mala byť získaná majetkovou trestnou činnosťou, povahou trestnej činnosti (dlhodobá, rozsiahla, páchaná v niekoľkých štátoch EÚ, s veľkými majetkovými následkami, za účasti veľkého počtu osôb), ako i posudzovania osoby obvineného považoval rovnako ako i sudca pre prípravné konanie ponúknutú sumu peňažnej záruky za nedostatočnú vo výške 30.000,- eur. V súčasnom štádiu prípravného konania sa javí, že nie je možné určiť presnú výšku peňažnej záruky, resp. žiadna peňažná záruka nemôže nahradiť účel väzby obvineného, pretože doposiaľ nie je známy celkový rozsah obvineným páchanej trestnej činnosti a javí sa predpoklad, že peňažná záruka určená v desať tisícoch, či sto tisícoch eur, by tvorila len nepodstatný zlomok sumy, ktorú obvinený mohol získať trestnou činnosťou, ktorá mu je kladená za vinu.

Z týchto dôvodov i Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd rozhodujúci o sťažnosti obvineného Ing. Ľ. V. nezistil pochybenie v napadnutom rozhodnutí, a preto

sťažnosť podanú proti nemu obvineným ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1, písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 13. mája 2015

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Libuša Jánošíková